

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

51. Chimica Sin.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

narratione priscæ vetustatis, & prodigialium quos comminiscuntur causum, iurantque se præsentes spectare, tanta iis veri, ex singulatibus adiunctis adpieta similitudine, ut rem pridie gestam referri existimes; calliditate hac impudenti, dementant stolidos persicosis sycophantæ, sed ante stolidius inductione animi dementatos, qua rentur posse mortem depelli potenti antidoto occupata, nec esse supra vim humani ingenij, si quem aut bona sors, aut sagacitas insolens iuuerit, ambrosiam illam reperire. Hac infania qui laborant, non sunt de luto & truio plebeij, sed sapientiae ac literarum flos, iique tot numero, ut scribat ex aula Pechinensi, qui præsens cernebat, in illo totius imperij Literatorum concursu lectissimo ægre duos fuisse liberos ab hac peste, omnes in id incubuisse totos, vt quoquis & sumptu, & perpeccione fierent immortales, nec mirum qui sapiebant quam maxime, delitasse illos tam maximè. Vitæ nimirum post hanc alterius ignatis, beatitate illa opum & honorum contentis quam habent in Literatorum gradu multis parto laboribus, annisque repositam, optandum præterea nihil restat, nisi vt illo æternum fruantur, mortemque prius quam ab ea occiduntur occidant: estque tam potens hoc fascinum, vt vel morte vel fuga promissorum, decies & sèpius delusi, sperando tamen animum obstinent, quoad exhausti pecuniis, dum cæcis sorbitonibus, & præscriptis mortem arcent, in flore viuendi moriantur.

^{11.}
Chimica
S. n.

Huic Sinatur dementia comes est necessario altera, & desiderio immortalitatis bonorum cupido, quibus immortalitas si caret, pœna est, sæcumque supplicium. Fingi animo non potest quam dira nummi fame, fornaculis, lucernis, catillis instant, infumentur cerebro, & angantur ad cogendum, & conglaciandum argentum viuum, non alio ferè operæ pretio, nisi (si cui suus felicissime labor cedat) adulterina quapiam ditetur lamina, nec ignem nec malleum duratura, vanescente interea, in sumptus & fumos, sincero probatoque auro. Iuuat tamen deceptos centies, etiam tum sperare, ac dum certum confidunt quod nunquam experti sunt, experiundo falli, senescere, expirati. Annis ab hinc ter mille & amplius Sinas tenet blandæ huius insaniæ verus malum, & suos memorant priscos aliquot sapientes & sanctos, qui tam altè in Philosophiæ intima penetrabant se, vt illius tandem Philosophici Lapidis in venam incidenter quæ metalla mutaret, & pretiosorum animam vilibus inderet. Monstrant hodièque haud procul Puchiano Suciuensis Prouincia vrbe solitariam insulam, seu projectam ex ripa in lacum linguam, vbi sæculis ante Christum quindenis, conflaturæ metallicæ apud Sinas Hetmes, cognomento dominij Hoantis folles suos inflabat Chimicos, aurariis & argentariis fociulis intentus. Hinc præter codices Typis in publicum editos, circumferuntur absque numero manuscripti, horum sibi quisque Hoantis arcanum accroget, quique cœteros falsi, aut dubij damnat; denique hac histrio-nia, & his sycophantis nulla toto regno merx vendibilior; foretque lepidum

lepidum otiosis frustrations audire aut legere, quibus vaferima hominum natio in auarorum stultitia passim ludit, nasciturque mox auro inhiantes, plenis foculos inter nugatum catillis diuites, emunctos martupiis, nec raro exhaustos deserit. Melioris ingenij Sinarum Poëtica, etiam aliquid ad mores confert; ea ritemis interdum so-lis interdum syllabis stringitur; nonnunquam legibus arctatur, qui-
bus nullæ in Europa Poëtes angustioribus premuntur, ob statuarum vocum quos exigunt sonos, tum similiter cadentium, tum allusionibus iteratis idem variè significantium: quod genus apud illos octauum est laudationis heroicæ qua prosequuntur amicos, præceptores, Literatos, inaugurationes dignitatum, & graduum, virtutes eximias, Philosophos veteres, & huiuscmodi semper ferè illis in ore argumenta. Floret quoque inter illos scena, haud scio an nostræ legibus adstricta; sed vix alios inducens præter maiores & antiquos, eorumque ut plurimum decora, quamuis etiam subinde dedecora, imo & dixerim nefanda, nisi magno probro inter Christianos spectarentur impunè, & exhiberentur. Ex his Comedie vel Tragedie sint, spectatorum præcipuum, actores rogant quæ placitura sit maximè, illam optet. Ob hoc illi descriptas offerunt, spectantürque, pariter & audiuntur libidine oculorum & aurium tanta (nam vix nisi musicè recitatur) ut vel horis quatuor solidis minimè satientur. Historia sequitur quam multum venerantur Sinæ, de qua hic esset agendum fortius ad explodendam spontaneam & stultam fabulam cui de veræ historiæ Chronologia fidem conantur adstruere capita parum sana, mundum nempe alias ab his nostris annorum ætates principio habuisse, & humanum genus ab alio fluxisse capite; verum, & nugis & fastidio supercedens; dico breuiter Sinensem historiam plus centum volumina complecti, (tanti numeri rationem edicam postea) magnam iis merito fidem eos præbere, quod nemini liceat historicum agere nisi quem ad hoc suffragia iudicium idoneum senserint, & stipendo regio auctorarint, nefas huic esse aliud in historiam referre quam quod certo & liquido constet, exploratumque sit tot linguis, & oculis, quot sunt in toto imperio mortales. Quicquid posteris traditur per annos deduci non millenariis, sed Regum successione vitaque digestos, cautione tamen accuratissima, ne quod vni tribuitur temporis, possit unquam cum ævo alterius confundi, quod est in nostra Chronologia nimium proclive, dum inuenies annos pro integris notat; & rebus duabus communes pro duobus censet. Sinenis, annum quo quisque Rex motitur, eidem Regi addicit integrum; quocumque mense defungatur, nec inaugurati mox, annos successoris incipit fastis accensere, nisi anno proximè consequenti; duobus vero paucorum mensium defunctis nihil rerum aut temporis assignat, sed eis tantum cui successerant anno eodem coronati. Ex hac itaque tam certa Regum & temporum serie, annorum summa conficitur orbis di-

lunio

^{52.}
Sin. Poës.
Chronol. &
Historia.